

Huopalahden Leijonat toimivat

Lauantaiaamuna 17. marraskuuta klo 9 soi ovi-kello Haagassa sijaitsevassa Helsingin Turvakodissa. Ystävällinen naisääni kysyy "kuka siellä" – "kolme leijonaa" kuului vastaus. Mistä oli kysymys? Huopalahden Lions klubi on toteuttanut jo yli 40 vuoden ajan erilaisia palveluprojekteja Haagan alueella. Nyt oli kohteena Turvakodissa toteutettava pieni maalausprojekti.

Projektin "isänä ja isäntänä" toimi **Arne Salo**. Me muut maalarin apulaiset olimme innolla mukana. Kaikilla on kokemusta tällaisesta toiminnasta, joten yhteistyö sujui erinomaisesti. Yleiskatsaus työmaahan tehtiin yhdessä ja sitten kukin ryhtyi hoitamaan omaa projektiaan: yksi irrotti ovet ja saranat, toinen teippasi suojattavat kohteet ja kolmas alkoi hioa seinäiä.

Tarkastelu osoitti, että maalaamiselle on todella tarvetta. Tila on ollut kovassa käytössä ja käytön jäljet myös näkyvät. Talon puolesta meille oli hankittu maalit. Työkalut ja muu tarvittava rekvisiittia oli meidän tuomaamme.

Seinät pestiin ja sitten päästiinkin jo itse asiaan eli maalaamiseen. Pensselit heiluivat ja telat pyörivät,

Arne Salo (vas.) ja Antti Lanamäki maalaavat.

kun "maalarit" panivat parastaan. Olimme kaikki hämmästyneitä, kun jo ennen kolmeatoista totesimme urakan ensimmäisen vaiheen olevan ohi.

Sunnuntaiaamuna urakka jatkui. Maalasimme paikkat toiseen kertaan ja koristelimme käytävän vielä sapluunan avulla niin, että siellä on nyt myös kukkia sei-

nillä. Kun vielä illalla saatiin ovet paikoilleen, voitiinkin uudistunut tila luovuttaa asiakkaiden käyttöön. Projektimme jatkuu tammikuussa samassa talossa, mutta uudessa kohteessa.

Miksi leijonaveljet tekevät tällaista työtä? Me haluamme auttaa ja palvella niitä, jotka ovat avun tar-

peessa niillä resursseilla ja tavoilla, jotka ovat meille mahdollisia. Turvakoti on todella tarpeellinen tilapäiskoti varsin monelle vaikeuksissa olevalle. Me haluamme, että se olisi mahdollisimman kodikas ja viihtyisä. Myös Lions ladyt ovat olleet omalta osaltaan luomassa viihtyisyyttä Turvakotiin ompelemalla mm. ikkunaverhot.

Me leijonaveljet ja ladyt saamme tästä auttamisesta hyvän mielen ja Turvakoti voi käyttää säästyneet rahat asiakkaitensa parhaaksi.

Jotta leijonien auttamisprojektit voivat jatkua, olemme seuraavan kerran esillä **16. joulukuuta klo 16–18 kirkonmäellä operaatio Joulumetsän merkeissä**. Siellä haagalaiset voivat kantaa oman kortensa kekkoon tekemällä ostoksia joulukuusista aina makkaroihin asti. Myös Joulupukki on lupautunut tulemaan paikalle. Tämä Joulumetsä-projekti tapahtuu yhteistyössä kirkon kanssa, jossa samoihin aikoihin lauletaan kauneimmat joululaulut.

Huopalahden Lions-klubin toimintaan pääsee mukaan ottamalla yhteyttä sihteeriimme: **Arne Salo 040 5444962**.

Antti Lanamäki

Huostaan otettu lapsi tarvitsee kodin

Helsingissä on tällä hetkellä noin 2000 huostaan otettua lasta. Se on valtava määrä. Pelkästään kiireellisiä huostaanottoja tehdään tänä vuonna yli 120. Nämä luvut kieltämättä pysäyttävät. Varmasti jokainen helsinkiläinen lapsi tuntee lapsen, joka ei syystä tai toisesta voi asua kotonaan.

Huostaanottojen taustalla on lähes aina vanhempien päihde- tai mielenterveysongelmat. Yleensä syynä on sekä alkoholi, muut päihteet että mielenterveysongelmat. Näiden kanssa linkittyy helposti myös väkivalta. Viime aikoina on huostaanottoihin päädytty myös lapsesta johtuvista syistä. Murrosikäisten lasten mielenterveysongelmat ja päihteiden käyttö ovat ongelmia, joiden kanssa perheissä ei aina pärjätä. Yleistäen voidaan kuitenkin sanoa, että oli huostaanoton syy mikä tahansa, ongelmat eivät henkilöidy vain yhteen ihmiseen, vaan koskettavat koko perhettä ja lähipiiriä.

Huostaanotto on perheen ja lapsen ongelmissa yleensä viimeinen keino. Ennen huostaanottoa on lastensuojelulain edellyttämällä tavalla muilla tavoin tuettava perhettä ja autettava vanhempia vanhemmuudessaan. Avohuollon tukitoimilla tarkoitetaan erilaisia terapioiden, päihdeongelmien hoitoja, kotiapua sekä muuta kotia ja perhettä koskettavia toimia. Aikaa ongelmien toteamisesta huostaanottoon voikin kulua jopa kymmenen vuotta. Surullisena pidän sellaista tilannetta, jossa perheen ongelmat ovat jatkuneet jo pitkään ja viranomaiset pyrkivät edelleen eteenpäin avohuollon tukitoimien varassa. Vuodet lapsen elämässä ovat tärkeitä koko loppuelämän kannalta.

Lähes kaikki huostaan otetut lapset sijoitetaan nykyään laitokseen. Perheisiin sijoitetaan vain muutamia lapsia vuosittain. Sijaisperheiden löytäminen erityisesti Helsingin tai pääkaupunkiseudun alueelta on hankalaa. Huostaan otetulle lapselle ei kovin moni perhe ole valmis oveaan avaamaan. Kyseessä ei aina ole vastenmielisyys tai suvaitsemattomuus lastensuojelulapsia kohtaan, sillä uskon, että vapaaehtoisia perheitä voisi Helsingistä löytyä enemmänkin.

Vapaaehtoisille perheille maksettavat korvaukset ovat Helsingissä olemattomia. Varsinaisen palkkion lisäksi perhe saa joitakin kulukorvauksia, mutta kokonaisuudessaan rahamäärä on minimaalinen. En todellakaan tarkoita sitä, että perheen tulisi saada vapaaehtoisuutensa korvaukseksi sievoinen tukku rahaa, mutta jonkinlainen korvaus vaivoista ja mahdollisista taloudellisista uhrauksista olisi hyvä saada. Kaupungin näkökulmasta perheiden korvaus on mitätön. Verrattuna noin 75000 euroa vuodessa maksavaan laitospaikkaan, on perheiden saama muutama satanen vain pisara meressä. Perheille maksettavia korvauksia tulisi mielestäni reilusti korottaa.

Lastensuojelussa hinta ei todellakaan ole määrävissä roolissa sijoituspaikkaa valittaessa. Laitos ei missään nimessä saisi olla ensisijainen paikka huostaan otetulle lapselle. Lapsi pitäisi aina pyrkiä sijoittamaan perheeseen. Perhe antaa lapsen kasvulle aivan erilaiset puitteet ja mahdollisuudet, kuin hienoinkaan laitos. Perheessä lapsella on tilaisuus kiinnittyä aikuisen ja kuulua joukkoon. On laitoksessakin toki turvallisia aikuisia. Laitoksen hoitaja ei kuitenkaan voi korvata äidin tai isän roolia, eivätkä muut laitoksen lapset korvaa sisaruussuhteita. Erityisesti alle 10-vuotiaiden lasten sijoitusta muualle, kuin perheisiin tulisi vakavasti harkita. Laitoksessa elämänsä viettäneellä lapsella on perheessä kasvanutta selvästi huonommat eväät elämään. Huostaanotto ei koskaan ole lapsen syy, eikä lasta tulisi siitä rangaista.

On laitoksillakin toki paikkansa. Laitossijoitus on monelle psyykkisesti sairaalle tai oirehtivalle ja erityistukea tarvitsevalle lapselle ainakin väliaikaisesti hyvä ratkaisu. Laitoshoidossa lapsella on mahdollisuus saada asiantuntevaa ja ammattitaitoista apua ongelmiinsa tavallisen elämän ja huolenpidon ohella. Valittavasti erityistukea tarvitsevien lasten määrän on jatkuvassa kasvussa, joten lastensuojelulaitosten aika ei ole ohi.

Laura Rätyn
Lääkäri

Kaupunginvaltuutettu
Sosiaalilautakunnan varapuheenjohtaja

Joulumetsä-tapahtuma

Sunnuntaina 16. joulukuuta klo 16.00 - 18.00

Huopalahden kirkonmäellä

Tule tapaamaan **JOULUPUKKIA** ja kuvauttamaan perheen pienimmät pukin kanssa. Anna lapsesi kokea onnistumisen elämyksiä onginnassa.

Tee joulukuusihankintasi täällä. Arpajaisissa on mukavia voittoja. Myyntipöydältä voit ostaa leivonnaisia ja kaikkea muuta mukavaa: makkaraa, alkoholitonta inkivääriolutta, kuumaa juotavaa ym, ym.

Kauneimmat joululaulut

voit laulaa kirkossa klo 15 ennen tapahtumaa tai sen jälkeen klo 18.

Tapahtuman järjestäjä Huopalahden Lions-klubi käyttää tapahtumasta kertyvät varat hyväntekeväisyyteen Etelä-Haagan alueella.

Kanneltalon remontti viivästyy

Kanneltalon eli läntisen Helsingin kulttuurikeskuksen remontti ei toteudu suunnitellussa aikataulussa. Remontin lykkäytyminen johtuu remonttikustannusten nousemista huomattavasti budjetoitua suuremmiksi. Nyt saadut tarjoukset ylittivät merkittävästi remonttiin varatut resurssit.

Alkuperäisen suunnitelman mukaan Kanneltalon piti sulkea ovensa remontin ajaksi tammikuun 2008 alusta alkaen lokakuun loppuun saakka. Marraskuussa päättyneeseen tarjouskil-

pailuun lähetetyt tarjoukset ylittivät kaikki kaupungin-hallituksen hyväksymän budjetin, eikä tarjouksia voitu näin ollen hyväksyä.

Remontissa oli tarkoitus uusien toimistotilojen ja harjoitussalin rakentamisen lisäksi uusia konserttisalin näyttämö ja katsomo. Ohjelmatoimintaa Kanneltalossa pyörittävä Helsingin kaupungin kulttuuriasiain-keskus olikin varautunut suuntaamaan ensi kevään ja syksyn toiminta- ja henkilöstöresurssejaan muihin kohteisiin. Nyt kulttuuri-

asiainkeskuksessa joudutaan rakentamaan kevätkauden ohjelmakartta muutamassa viikossa, kun siihen normaalisti käytetään koko syksy. Toiminta jatkuu silti saumatta jo loppiaisesta lähtien, jolloin konserttilavalle saapuu pianisti **Anne Kauppi** tulkitsemaan Chopinin ja Bachin säveliä.

– Syksyn mittaan on huomattu, että alkuiltapäivän elokuvanäytöksillä on kysyntää ja tätä toimintaa jatketaan heti tammikuussa. Maaliskuusta lähtien kausi

jatkuu suhteellisen normaalisti live-esityksin, peruselementit ovat kunnossa. Luvassa on mm. runsaasti kamarimusiikkia sekä useita tasokkaita lasten esityksiä, Kanneltalon kulttuuri-tuottaja **Leena Virkkumaa** vihjaa.

– Olemme saaneet suorastaan helpottunutta palautetta asiakaskunnalta tästä remontin peruuntumisesta; ihmiset ovat olleet iloisia siitä, että remonttia ei tulekaan ja ohjelmatoiminta jatkuu entisellään, Virkkumaa lisää ilahuneena.